

வயலடி எருசலேமுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது

THE ARK BROUGHT TO JERUSALEM

2 சாமுயேல் 6:1-12

"சேனைகளின் கர்த்தாவே, உம்மை நம்பியிருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான்."

சங்கீதம் 84 : 12

இக்கட்டுரையில் நாம் பார்க்கப்போகின்ற சம்பவத்தின் விசேஷித்த போதனை, கர்த்தருக்கான பயபக்தி பற்றியதாகும்." அவருடைய நாமம் பரிசுத்தமும் பயங்கரமுமானது;" "கர்த்தர் தம்முடைய நாமத்தை வீணிலே வழங்குகிறவனைத் தண்டியாமல் விடார்." "தேவன் பரிசுத்தவான்களுடைய ஆலோசனை சபையில் மிகவும் பயப்படத்தக்கவர், தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கிற அனைவராலும் அஞ்சப்படத்தக்கவர்." தேவன் மோசேயோடே பேசும்படிக்கு எரிகிற முட்புதரில் தோன்றினபோது, அவர்: "இங்கே கிட்டிச்சேராயாக; உன் கால்களில் இருக்கிற பாதரட்சையைக் கழற்றிப்போடு; நீ நிற்கிற இடம் பரிசுத்த பூமி" என்று கூறினார். இதுபோலவே, இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் அனைவருடைய பார்வைக்கும் முன்பாக, மேகத்தில் சீனாய் மலையில் தோன்றினபோதும் மிகுந்த பயபக்தி வெளிப்படுத்தப்பட்டது; இன்னுமாகப் பயபக்தியற்று நெருங்கி வருவதற்கு முயற்சிக்கும் எந்த ஒரு காரியங்களுக்கும் எதிராக விசேஷித்த தடைகளும் விதிக்கப்பட்டன. தேவனுடைய பிரமாணங்களுக்கும், வாசஸ்தலத்திற்கும் பயபக்தி கொண்டிருக்கும்படிக்கு இஸ்ரவேலுக்கு விசேஷமாய்க் கட்டளையிடப்பட்டிருந்தது. (சங்கீதம் 111:9; யாத்திராகமம் 20:7; சங்கீதம் 89:7; யாத்திராகமம் 3:5; 19:11-13; லேவியாகமம் 19:30)

பயபக்தி என்பது பெரும்பாலும் பிரமிப்பும்/அச்சமும், அன்பும் கலந்த ஆழ்ந்த ஒரு மரியாதையின் உணர்வு என்று விவரிக்கப்படலாம்; இன்னுமாகத் தெய்வீகமானவர் தொடர்புடைய விஷயத்தில் தொழுதுகொள்ளும் உணர்வு என்றும், இவ்வுணர்வினால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட அல்லது இவ்வுணர்வுகளுக்கு இணங்கின ஒரு நடக்கை என்றும் விவரிக்கப்படலாம். "கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம்" (சங்கீதம் 111:10). இதுவே சிருஷ்டிகர் விஷயத்தில், நம்முடைய காரணகர்த்தர் விஷயத்தில், ஒட்டுமொத்த அண்டசராசரத்தினுடைய சிருஷ்டிகரும், பாதுகாவலரும், ஆண்டவருமானவர் விஷயத்தில், சிருஷ்டிகள் கொண்டிருக்க வேண்டிய ஒரே ஏற்ற மனப்பாங்காகும். ஆகையால் அவர் பேசும்போது, அவர் சத்தத்திற்கு நம்முடைய செவிகள் பயபக்தியோடு கவனித்திருக்க வேண்டும்; அவர் ஆணையிடுகிறபடி செய்வதற்கு நம் ஒவ்வொரு ஆற்றலும் விழிப்போடு காணப்பட வேண்டும். நம்முடைய பாதுகாப்பும், நம்முடைய சந்தோஷமும் கர்த்தருக்காக நாம் கொண்டிருக்கும் ஒப்புயர்வற்ற பயபக்தியையே பிரதானமாய்ச் சார்ந்துள்ளது; இன்னுமாக அன்புகாட்டுவதற்கு என்றும், நன்றியறிதலோடு காணப்படுவதற்கு என்றும் தூண்டுகிற மற்றும் அறிவுரைகளுக்கு உடனடியாக விவேகத்துடன் செவிசாய்த்து, அறிவிலும், ஞானத்திலும் வளருகின்ற அந்த உயர்குணங்களும்கூட, கர்த்தருக்காக நாம் கொண்டிருக்கும் ஒப்புயர்வற்ற பயபக்தியையே பிரதானமாய்ச் சார்ந்துள்ளது. இப்படியாகக் கர்த்தர், தம் நாமத்திற்குப் பாத்திரமான மரியாதையினை நம்மில் வளர்த்தி, விருத்தியாக்குகின்றார்.

தேவனுடைய பெட்டி என்பது, இஸ்ரவேலில் தெய்வீகப் பிரசன்னம்

காணப்படுவதற்குரிய அடையாளமாய்க் காணப்பட்டது; இன்னுமாக இது நிழலான ஆசரிப்புக்கூடாரத்தில் காணப்பட்ட மிகுந்த புனிதமான காரியமாகவும் காணப்பட்டது. ஆசரிப்புக்கூடாரத்திலுள்ள ஒவ்வொன்றும் செய்யப்பட்டது போலவே, இதுவும் தெய்வீக வழிகாட்டுதலின் பேரிலேயே செய்யப்பட்டது; இது, (இயேசுவை அடையாளப்படுத்தும்) பிரதான ஆசாரியன் மாத்திரமே பிரவேசிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படும், அதுவும் வருடத்திற்கு ஒருமுறை, பாவநிவாரணநாளின்போது அனுமதிக்கப்படும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இது தெய்வீகப் பிரசன்னத்திற்கு அடையாளமாகவும், தெய்வீகப் பிரசன்னமாகவும் காணப்பட்டபடியால், பயபக்தியற்று கையாளப்படுவதிலிருந்தும், எல்லோராலும் பார்க்கப்படுவதிலிருந்தும் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தது. கிறிஸ்துவின் சார்த்திற்கு - இந்த யுகத்தினுடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு அடையாளமாய்க் காணப்படும் ஆசாரியர்கள் மாத்திரமே, அதைத் தொடுவதற்கு அல்லது பார்ப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர். இந்த யுகத்தின் நீதிமானாக்கப்பட்ட விசுவாசிகள் அனைவரையும் அடையாளப்படுத்தும் லேவியர்கள், ஆசரிப்புக்கூடாரம் இடம் விட்டு இடம் பெயர்க்கப்படும்போது, அதைப் பயபக்தியோடே சுமந்து செல்வதற்கு முறைப்படி நியமிக்கப்பட்டவர்கள் ஆவார்கள்; எனினும் பெட்டியானது ஆசாரியர்களினால், முதலாவது கவனமாய் மூடப்பட வேண்டும்; லேவியர்கள் கூடப் பெட்டியைப் பார்க்கவோ, தொடவோ கூடாது. (எண்ணாகமம் 4:15-20)

இப்பாடத்தில் நாம் பார்க்கவிருக்கும் சம்பவம் நிகழ்வதற்கு முன்புள்ள காலங்களில், இஸ்ரவேலில் ஆன்மீக நிலைமை மிகவும் மோசமாகக் காணப்பட்டது; பல வருடங்களாக உடன்படிக்கைப் பெட்டியானது, ஆசரிப்புக்கூடாரத்தில் அதற்குரிய இடத்தில் இல்லாதிருந்தது. தெய்வீகப் பிரசன்னத்தினுடைய கண்ணுக்குத் தெரியும் அடையாளமாக அது காணப்பட்டபடியால், பெட்டி எங்கெல்லாம் கொண்டுபோகப்பட்டதோ, அங்கெல்லாம் தேவனுடைய வல்லமையும், தயவும் கடந்துச்சென்றது; உதாரணத்திற்கு இஸ்ரவேல் வெட்டாந்தரை வழியாய் யோர்தானைக் கடந்துவந்த சம்பவத்தில், பெட்டியைச் சுமந்துவந்தவர்கள் நதியை நெருங்கினவுடன், அவர்களுக்கு முன்பு தண்ணீர்கள் பிரிந்தன; மறுபடியுமாகப் பெட்டிக்கு முன்பு எரிகோவின் மதில்கள் விழுந்து, இஸ்ரவேலர் மகா வெற்றியினை அடைந்தனர். ஆனால் இஸ்ரவேலர் தேவனுக்கு விரோதமாய்ப் பாவம்செய்தபோதோ, அத்தகைய வல்லமை வெளிப்படவில்லை. பெட்டி சத்துருக்களின் கரங்களில் அகப்படுவதற்கும்கூட அனுமதிக்கப்பட்டது; இஸ்ரவேலர் மகா தோல்வியினை அடைந்தபோது, பெட்டியைக் கைப்பற்றுவதற்குப் பெலிஸ்தர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டனர். தேவன், இப்படியாக இஸ்ரவேலைத் தண்டித்தப்போதிலும், தம் பிரசன்னத்தினுடைய புனிதமான அடையாளம், புறஜாதிகளின் கரங்களிலேயே காணப்படும்படிக்கு நீண்டகாலம் அனுமதிக்கவில்லை; அதை வைத்திருந்ததற்காகப் பெலிஸ்தர்களும் தண்டிக்கப்பட்டனர்; அதை மீண்டுமாக இஸ்ரவேலர்களிடம் ஒப்படைப்பதற்கு மகிழ்ச்சிகொள்ளுமளவுக்கு, அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டனர். அதைத் திரும்பிக்கொடுக்கும் போது, அதை மூடுவதற்கு ஆசாரியர்களோ, அதைச் சுமப்பதற்கு லேவியர்களோ புறஜாதிகள் மத்தியில் காணப்படவில்லை. ஆகையால் பெலிஸ்தர்கள் அதை ஒரு புது வண்டியில் வைத்தனர்; [R2002 : page 156] இன்னுமாக வண்டியை ஓட்டுபவர்கள் இல்லாமல், மாடுகள் அதன் போக்கில் போகும்படிக்கு விட்டுவிட்டனர்; தேவன் பெட்டியை இஸ்ரவேலின் பட்டணமாகிய பெத்ஷிமேசுக்குக் கொண்டுவந்தார். இப்படியாகப் பெட்டி, மீண்டும் அவர் ஜனங்களிடத்திற்கு வந்தது. ஆனால் பெத்ஷிமேசின் ஜனங்கள், பெட்டி தொடர்புடைய திவ்விய பிரமாணங்களின் கட்டுப்பாடுகளை அசட்டைப்பண்ணி, பெட்டியைப் பார்த்தார்கள். தேவன் அவர்களைப் பெரிய சங்காரத்தினால் சங்கரித்து, ஐம்பதினாயிரத்து எழுபதுபேரை

அடித்து, அவர்களைத் தண்டித்தார். இப்படியாக, கர்த்தருக்காக அச்சம் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதுகுறித்தும், அவரது பிரமாணங்களுக்குப் பயபக்தியுடன் காணப்பட வேண்டும் என்பதுகுறித்தும் அவர்கள் கற்பிக்கப்பட்டனர். "இந்தப் பரிசுத்தமான தேவனாகிய கர்த்தருக்கு முன்பாக நிற்கத்தக்கவன் யார்? (கர்த்தருடைய பிரசன்னத்திற்கு அடையாளமான) பெட்டி நம்மிடத்திலிருந்து யாரிடத்துக்குப்போகும் என்று பெத்ஷிமேசின் மனுஷர் சொல்லி, கீரியாத்யாரீமின் குடிகளுக்கு ஆட்களை அனுப்பி: பெலிஸ்தர் கர்த்தருடைய பெட்டியைத் திரும்ப அனுப்பினார்கள். நீங்கள் வந்து, அதை உங்களிடத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டு போங்கள் என்று சொல்லச்சொன்னார்கள். அப்படியே கீரியாத்யாரீமின் மனுஷர் வந்து, கர்த்தருடைய பெட்டியை எடுத்து மேட்டின் மேலிருக்கிற அபினதாபின் வீட்டிலே கொண்டுவந்து வைத்து, கர்த்தருடைய பெட்டியைக் காக்கும்படிக்கு, [R2003 : page 156] அவன் குமாரனாகிய எலெயாசாரைப் பரிசுத்தப்படுத்தினார்கள்" (1 சாமுயேல் 6:20-21;7:1). இங்குப் பெட்டி இருபது வருடங்களாக இருந்தது (1 சாமுயேல் 6:1-21; 7:1, 2). ஒரேப் பர்வதத்தில் வைத்து கர்த்தர் இஸ்ரவேலருக்குப்பண்ணின நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் அடிப்படையிலேயே, கர்த்தர் அவர்களைக் கையாண்டார். தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் ஒரு பாகத்தினராக இருப்பதற்குத் தயைபாராட்டப் பெற்றவர்கள் எவரும், இதினிமித்தம் பதில்சொல்லவும் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள்; இப்படிப்பிணையைப் புதிய உடன்படிக்கைக்குரியவர்களாகிய நாம் இங்குப் பெற்றுக்கொள்கின்றோம். எனினும் அந்த ஐம்பதினாயிரம் புருஷர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் சங்கரிக்கப்பட்டுவிட்டனர் என்று எண்ணிக்கொள்ளக் கூடாது; ஏனெனில் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் கீழுள்ள இஸ்ரவேலின் பரீட்சை, நிழலானது மாத்திரமேயாகும்; அது (அப்பரீட்சையானது), அப்பிரமாணத்தின்கீழ்க் காணப்படுபவர்களின் "இறுதி முடிவை" தீர்மானிக்கவில்லை.

தாவீது சமஸ்த இஸ்ரவேலமீது இறுதியில் திடப்படுத்தப்பட்ட பிற்பாடு, பெட்டியை எருசலேமிற்குக் கொண்டுவரும்படிக்கும், ஒரு தேசமாக, தேவனை இருதயப்பூர்வமாகவும், பயபக்தியாயும் தொழுதுகொள்வதற்கு ஜனங்களை வழிநடத்தும்படிக்கும் திட்டமிட்டார்; இப்படி ஜனங்களை வழிநடத்துவதற்கு, புனிதமான உடன்படிக்கைப் பெட்டியைத் திரும்ப அதன் இடத்திற்குக் கொண்டுவருவதே, எடுக்கப்பட வேண்டிய முதலாம் நடவடிக்கையாக இருந்தது. அவர் தேசத்திற்கான பிரதிநிதிகள் முப்பதாயிரம்பேரைக்கூட்டி ஆலோசனை நடத்தி, இப்படியாக இக்காரியத்தினை ஒரு தேச நிகழ்வாக்கினார்; இப்படிச் செய்து ஒட்டுமொத்த ஜனங்களையும், தேவனைத் தொழுதுகொள்ளும் விஷயத்தில் மறுமலர்ச்சிக்குள் நடத்தினார்.

பெட்டியை எருசலேமுக்குக் கொண்டுவருவதற்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட வழிமுறையானது, நியாயப்பிரமாணத்திற்கு இசைவான ஒன்றாய்க் காணப்படவில்லை; பிரமாணத்தின்படி பெட்டியானது லேவியர்களால் பயபக்தியோடு சுமக்கப்பட வேண்டும்; ஆனால் பெலிஸ்தர்கள் பெட்டியைக் கீரியாத்யாரீமுக்கு அனுப்பி வைத்தபோது செய்ததுபோலவே, இவர்களும் அதை (அநேகமாக) மாடுகள் பூட்டப்பட்டிருந்த புது இரதத்தின்மீது ஏற்றினார்கள். இது விஷயத்தில் தம்முடைய பிரமாணம்கூறும் காரியங்களுக்குக் கீழ்ப்படிவது தொடர்புடைய காரியத்தில், தேவன் தம்முடைய ஜனங்களல்லாத பெலிஸ்தர்களின் அறியாமையையும், இயலாமையையும் பொறுத்துக்கொண்டபோதிலும், இஸ்ரவேலர் இவ்விஷயத்தில் காண்பித்த அஜாக்கிரதையை அல்லது அவர்களது மறதியைத் தேவன் பொறுத்துக்கொள்ளவில்லை; தம் அதிருப்தியை அவர்களுக்குக் கடுமையான விதத்தில் வெளிப்படுத்தினார். பரவலாய்ச்

சந்தோஷமும், ஆரவாரமும், பல்வேறு இசைக்கருவிகளின் சத்தங்களும் காணப்படுகையில், திடீரென இரதம்/வண்டி தள்ளாட, அதன்மேல் வைக்கப்பட்டிருந்த பெட்டி விழும் அபாயம் ஏற்பட, அதைத் தாங்கிப்பிடிக்கும்படி ஊசா தன் கரங்களை நீட்ட, அவர் உடனடியாக அடிக்கப்பட்டுச் செத்துப்போனார்.

இது கடுமையான மற்றும் மிகவும் அவசியமான கடிந்துகொள்ளுதலாகக் காணப்பட்டது. ஊர்வலம் நின்றுபோனது; தாங்கள் கர்த்தருடைய கட்டளையைப் புறக்கணித்துள்ளனர் என்பதினாலும், தாங்கள் கர்த்தருடைய பிரசன்னத்திற்குரிய அடையாளச் சின்னத்தை உரிய பயபக்தியோடு கையாளுவதற்குத் தவறிவிட்டனர் என்பதினாலும், இக்காரியம் முழுத்தேசத்திற்குமான கடிந்துகொள்ளுதலாகக் கடந்து வந்துள்ளதென இராஜாவும், ஜனங்கள் அனைவரும் புரிந்துகொண்டனர். கர்த்தரைப்பற்றின பயம் இராஜாவுக்கும், ஜனங்கள் அனைவருக்கும் உண்டானது; இசையும், கொண்டாட்டங்களும் மௌனமாகிப்போயின; ஜனங்கள் கலைந்து போனார்கள்; அனைவரும் சிந்தனையில் மூழ்கினவர்களாக, தங்கள் இல்லங்களுக்குத் திரும்பிச்சென்றனர். பெட்டியை எருசலேமிற்குக் கொண்டுசெல்லும் தனது திட்டத்தைத் தொடருவதற்கு இராஜா அஞ்சினவராக, எல்லாவற்றையும் நிறுத்திவிட்டு, லேவியனாகிய ஒபேத் ஏதோமின் வீட்டில் பெட்டியைக் கொண்டுவந்துசேர்த்தார்; இந்த லேவியன் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, பெட்டியைப் பயபக்தியோடு ஏற்றுக்கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் இதன் காரணமாக, "தேவனுடைய பெட்டி ஒபேத் ஏதோமின் வீட்டிலே அவனிடத்தில் மூன்று மாதம் இருக்கையில், கர்த்தர் ஒபேத் ஏதோமின் வீட்டையும், அவனுக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் ஆசீர்வதித்தார்" என்று வாசிக்கின்றோம். (1 நாளாகமம் 13:13-14)

பெட்டி அங்கு மூன்று மாதங்கள் இருந்தது; இராஜாவாகிய தாவீதோ கர்த்தருக்காக வைராக்கியம் கொண்டவராகவும், ஜனங்கள் கர்த்தரைச் சரியாய்த் தொழுது கொள்ளத்தக்கதாக அவர்களை வழிநடத்த வேண்டும் என்று அக்கறைகொண்டவராகவும் தொடர்ந்து காணப்பட்டு, இந்த அசாதாரணமான சம்பவத்தின் பாடங்களை அமைதியாய் ஆராய்ந்துகொண்டிருந்தார். "தேவனுடைய பெட்டி ஒபேத் ஏதோமின் வீட்டிலே அவனிடத்தில் மூன்று மாதம் இருக்கையில், கர்த்தர் ஒபேத் ஏதோமின் வீட்டையும், அவனுக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் ஆசீர்வதித்தார்" என்று தாவீதிற்கு அறிவிக்கப்பட்டது (1 நாளாகமம் 13:14). தாவீது பாடத்தினைக் கவனமாய்க் கற்றுக் கொண்டார்; பின்னர் உடனடியாக செயல்பட தீர்மானித்தார் - பெட்டியைப் பிரதான தலைநகரத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும், அதற்கு முழுத்தேசத்திலேயே கனத்தில் பிரதானமான இடத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் ஏற்கெனவே திட்டமிட்டிருந்த தனது ஆதி நோக்கத்தை நடைமுறைப்படுத்த உடனடியாக முற்பட்டார்; ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகள் அனைவரோடும் கூடிக்கொண்டு, இதைத் தேசிய நிகழ்வாக்குவதற்கும், ஆன்மீகத்தின் விஷயத்தில் மாபெரும் தேசளாவிய மறுமலர்ச்சியினைக் கொண்டுவருவதற்கும் உடனடியாக முற்பட்டார். ஆனால் இம்முறை, தெய்வீகப் பிரசன்னத்திற்குரிய அடையாளச் சின்னமானது, தெய்வீக வழிகாட்டுதல்களின்-படியே பயபக்தியோடு சுமந்து கொண்டுவரப்படுவதற்குத் தாவீது ஏற்பாடுபண்ணினார்.

"அவன் தனக்குத் தாவீதின் நகரத்தில் வீடுகளை உண்டாக்கி, தேவனுடைய பெட்டிக்கு ஒரு ஸ்தலத்தை ஆயத்தப்படுத்தி, அதற்கு ஒரு கூடாரத்தைப் போட்டான். பிற்பாடு தாவீது: லேவியர் ஒழிய வேறொருவரும் தேவனுடைய பெட்டியை எடுக்கலாகாது. தேவனுடைய பெட்டியை எடுக்கவும், என்றைக்கும் அவருக்குப் பணிவிடை செய்யவும்,

அவர்களையே கர்த்தர் தெரிந்துகொண்டார் என்றான். முதலில் நீங்கள் அதைச் சுமக்காதபடியினாலும், நாம் நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தரை நியாயமானபடியே தேடாதேபோனபடியினாலும், அவர் நமக்குள்ளே அடிவிழப்பண்ணினார் என்றான். ஆசாரியரும் லேவியரும் இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தரின் பெட்டியைக் கொண்டுவரத் தங்களைச் சுத்தம்பண்ணிக் கொண்டார்கள். பின்பு லேவி புத்திரர் கர்த்தருடைய வார்த்தையின்படியே, மோசே கற்பித்தப் பிரகாரம் தேவனுடைய பெட்டியை அதன் தண்டுகளினாலே தங்கள் தோள்மேல் எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்படியே இஸ்ரவேலனைத்தும் கர்த்தருடைய உடன்படிக்கைப் பெட்டியைக் கெம்பீரத்தோடும், எக்காளங்கள், பூரிகைகள் கைத்தாளங்களின் தொனியோடும், தம்புருகளையும் சுரமண்டலங்களையும் வாசிக்கிற சத்தத்தோடும் கொண்டுவந்தார்கள்." (1 நாளாகமம் 15:1-2, 13-15,28)

"கர்த்தருடைய பெட்டியைச் சுமந்துபோகிறவர்கள் ஆறு தப்படி நடந்தபோது, மாடுகளையும் கொழுத்த ஆட்டுக்கடாக்களையும் (தாவீது) பலியிட்டான். தாவீது சணல்நூல் ஏபோத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, தன் முழுப்பலத்தோடும் கர்த்தருக்கு முன்பாக (சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்தும் விதமாக) நடனம்பண்ணினான். அப்படியே தாவீதும், இஸ்ரவேல் சந்ததியார் அனைவரும் கர்த்தருடைய பெட்டியைக் கெம்பீர சத்தத்தோடும் எக்காள தொனியோடும் கொண்டுவந்தார்கள்." (2 சாமுயேல் 6:13-15)

இப்படியாகக் கர்த்தருக்குக் காண்பிக்கப்பட வேண்டிய பயபக்திக்குறித்து இஸ்ரவேலர்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், இப்பாடம் சுவிசேஷயுகத்தினுடைய சபைக்கும் சரிசமமாகவே பொருந்தும். தேவனுடைய கட்டளைகளில் ஓர் எழுத்தையாகிலும் மாற்றுவது என்பது நமக்கடுத்த காரியமல்ல. விசுவாசிகளின் ஞானஸ்நானம் பற்றின கட்டளையை, குழந்தைகளுக்குரிய தெளிப்பு ஞானஸ்நானமாக மாற்றுவது நமக்கடுத்த காரியமல்ல; கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தின் எளிமையினையும், இதற்கு முன்பு அனுசரிக்கப்பட்ட நிழலான பஸ்கா அனுசரிப்பினால் சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டுள்ள காலங்கள் பற்றின காரியங்களையும் மாற்றுவது நமக்கடுத்த காரியமல்ல. உலகப்பிரகாரமான மனமுடையவர்களைத் திருப்திப்பண்ணத்தக்கதாக அவரது பரிசுத்தமான பிரமாணங்கள் முன்வைக்கும் நீதியான கோரிக்கைகளின் தீவிரத்தினைக் குறைத்துப்போட முற்படுவதற்கோ அல்லது அவரது பரிசுத்த பிரமாணங்களின் கற்பனைகளையும், அறிவுரைகளையும் புறக்கணிப்பதற்கோ நமக்கு உரிமையில்லை. மனித தத்துவங்களையும், வீணான கற்பனைகளையும் பொருட்படுத்தாமல், தேவனுடைய பிரமாணங்களும், சாட்சியங்களும், நல்லதும், உத்தமுமான இருதயங்களுக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும்." கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம்; அவரில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறவன் பாக்கியவான்;" மேலும் இப்படிப்பட்டவனுக்கு," கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் கூறுவதாவது:...." எனும் சொற்கள், எல்லா விஷயங்களிலும் எழும்பக்கூடிய கருத்து முரண்பாடுகளுக்கு முற்றுப்புள்ளியாகக் காணப்படும்.

"நம்முடைய ஜீவியங்கள் அநேக முடிச்சுகளுடன் இருக்கையில்,
அவர் வார்த்தைகளைப் பற்றிக்கொள்வோமே.
அப்போது நம் ஜீவியங்கள் முழுவதும் நம் கர்த்தரின்
தித்திப்பினால் பிரகாசிக்குமே!"
